

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 163

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 februarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 713 din 2 noiembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, precum și a dispozițiilor Legii nr. 239/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției	2–13
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
11. — Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 713**

din 2 noiembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, precum și a dispozițiilor Legii nr. 239/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, excepție ridicată de Mircea-Aurel Boeriu, Maria-Laura Boștean-Olariu, Livia Debu și Mihaela-Mariana Timofte în Dosarul nr. 3.602/62/2018 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 217D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 426D/2019, nr. 634D/2019, nr. 637D/2019, nr. 895D/2019, nr. 991D/2019, nr. 1.158D/2019, nr. 1.171D/2019, nr. 1.449D/2019, nr. 1.493D/2019, nr. 1.494D/2019, nr. 1.559D/2019, nr. 1.675D/2019, nr. 1.708D/2019, nr. 1.948D/2019, nr. 2.027D/2019, nr. 2.278D/2019, nr. 2.422D/2019, nr. 2.491D/2019, nr. 2.598D/2019, nr. 2.726D/2019, nr. 2.737D/2019, nr. 2.759D/2019, nr. 2.762D/2019, nr. 3.079D/2019, nr. 3.101D/2019, nr. 3.185D/2019, nr. 3.403D/2019, nr. 3.464D/2019, nr. 129D/2020, nr. 301D/2020, nr. 319D/2020, nr. 1.146D/2020, nr. 1.390D/2020, nr. 1.541D/2020, nr. 1.566D/2020, nr. 1.731D/2020, nr. 1.201D/2021 și nr. 1.611D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 și a art. V din aceasta, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 și ale Legii nr. 239/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 și ale art. unic pct. 1 din Legea nr. 239/2019, excepții ridicate de Mircea-Aurel Boeriu, Maria-Laura Boștean-Olariu, Livia Debu și Mihaela-Mariana Timofte în Dosarul nr. 3.604/62/2018 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Elena Vlăducu în Dosarul nr. 2.442/104/2018 al Tribunalului Olt — Secția I civilă, de Mirela Nicolăescu și de Andra Rodica Marina în dosarele nr. 7.514/63/2018 și nr. 7.513/63/2018 ale Tribunalului Dolj —

Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Iustin Mihai în Dosarul nr. 2.441/104/2018 al Tribunalului Olt — Secția I civilă, de Antoanella Claudia Ianotă în Dosarul nr. 586/108/2019 al Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, de Neculai Topliceanu în Dosarul nr. 4.142/86/2018 al Tribunalului Suceava — Secția I civilă, de Daniela Boricean, Petrina Moș, Daniela Urs, Alina Mioc și Cornelia Iacob în Dosarul nr. 741/120/2019 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, de Florica-Simona Fachelman (Homescu) și de Dan Ciprian Gherghina în dosarele nr. 587/108/2019 și nr. 588/108/2019 ale Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, de Florica Băbuțau în Dosarul nr. 587/101/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioana Dana Bogdan în Dosarul nr. 1.026/120/2019 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, de Codruța Simona Chindea în Dosarul nr. 1.100/62/2019 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă, de Radu Iosof și Bereczki Francisc Adrian în Dosarul nr. 256/107/2019 al Tribunalului Alba — Secția I civilă, de Camelia Betina Deaconescu în Dosarul nr. 7.515/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioana Petrovici în Dosarul nr. 512/102/2019 al Tribunalului Mureș — Secția civilă, de Adriana-Claudia Pampu-Romanescu în Dosarul nr. 1.458/62/2019 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă, de Mircea Cezar Ciuciulete în Dosarul nr. 10.074/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Daniela Boricean, Alina Mioc, Petrina Moș și Daniela Urs în Dosarul nr. 2.038/102/2018** al Tribunalului Mureș — Secția civilă, de Ilie Tiberius Moldovan în Dosarul nr. 8.613/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ecaterina Sandu în Dosarul nr. 1.772/109/2019 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Bokor-Toth Orsolya în Dosarul nr. 199/96/2019 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Corina Sanda Corbaciuc în Dosarul nr. 645/101/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Miklos Erzsebet în Dosarul nr. 202/96/2019 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Mirela Elena Negoită în Dosarul nr. 1.773/109/2019 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Mihaela Fackelmann și Adriana Ioana Simu în Dosarul nr. 994/30/2019 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă, de Maria Daniela Velican și de Carmen Mirela Logigan în dosarele nr. 961/96/2019 și nr. 642/96/2019 ale Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Crenguța Andreea Lionte în Dosarul nr. 4.956/63/2019 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Tatiana Marcu în Dosarul nr. 3.336/111/2019 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă, de Monica Daniela Ivănuș în Dosarul nr. 1.775/109/2019 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Natalia Petronela Vălcu și de Dan Radu Trifan în dosarele nr. 2.755/85/2019 și nr. 456/90/2020 ale

Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Monica Isailă în Dosarul nr. 5.703/109/2019 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ingrid-Luciana Mocanu și de Simona Gabriela Popa în dosarele nr. 4.017/3/2020 și nr. 6.391/3/2020 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Andreea Manuela Benedek în Dosarul nr. 6.624/120/2020 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și de Codruța Mariana Crețu (fostă Trandafir) în Dosarul nr. 3.148/93/2020 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă.

4. La apelul nominal efectuat în toate aceste dosare se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere similitudinea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 426D/2019, nr. 634D/2019, nr. 637D/2019, nr. 895D/2019, nr. 991D/2019, nr. 1.158D/2019, nr. 1.171D/2019, nr. 1.449D/2019, nr. 1.493D/2019, nr. 1.494D/2019, nr. 1.559D/2019, nr. 1.675D/2019, nr. 1.708D/2019, nr. 1.948D/2019, nr. 2.027D/2019, nr. 2.278D/2019, nr. 2.422D/2019, nr. 2.491D/2019, nr. 2.598D/2019, nr. 2.726D/2019, nr. 2.737D/2019, nr. 2.759D/2019, nr. 2.762D/2019, nr. 3.079D/2019, nr. 3.101D/2019, nr. 3.185D/2019, nr. 3.403D/2019, nr. 3.464D/2019, nr. 129D/2020, nr. 301D/2020, nr. 319D/2020, nr. 1.146D/2020, nr. 1.390D/2020, nr. 1.541D/2020, nr. 1.566D/2020, nr. 1.731D/2020, nr. 1.201D/2021 și nr. 1.611D/2021 la Dosarul nr. 217D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că susținerile privind neconstituționalitatea extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 sunt neîntemeiate. Totodată, apreciază că prin dispozițiile criticate nu este încălcat dreptul la pensie al magistraților.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. În dosarele Curții Constituționale nr. 217D/2019, nr. 1.708D/2019 și nr. 2.422D/2019, prin încheierile din 14 ianuarie 2019, din 5 iunie 2019 și din 10 septembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 3.602/62/2018, nr. 1.100/62/2019 și nr. 1.458/62/2019, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției.**

8. În Dosarul Curții Constituționale nr. 426D/2019, prin Încheierea din 20 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.604/62/2018, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

9. În dosarele Curții Constituționale nr. 634D/2019 și nr. 991D/2019, prin încheierile din 11 martie 2019 și din 8 aprilie 2019, pronunțate în dosarele nr. 2.442/104/2018 și nr. 2.441/104/2018, **Tribunalul Olt — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 și a art. V din aceasta.**

10. În dosarele Curții Constituționale nr. 637D/2019, nr. 895D/2019, nr. 2.027D/2019 și nr. 129D/2020, prin încheierile din 7 martie 2019, din 21 martie 2019, din 14 mai 2019 și din

14 ianuarie 2020, pronunțate în dosarele nr. 7.514/63/2018, nr. 7.513/63/2018, nr. 7.515/63/2018 și nr. 4.956/63/2019, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

11. În dosarele Curții Constituționale nr. 1.158D/2019, nr. 1.493D/2019 și nr. 1.494D/2019, prin încheierile din 22 aprilie 2019 și din 15 mai 2019, pronunțate în dosarele nr. 586—588/108/2019, **Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

12. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.171D/2019, prin Încheierea din 16 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.142/86/2018, **Tribunalul Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

13. În dosarele Curții Constituționale nr. 1.449D/2019, nr. 1.675D/2019 și nr. 1.201D/2021, prin încheierile din 7 mai 2019, din 29 mai 2019 și din 3 martie 2021, pronunțate în dosarele nr. 741/120/2019, nr. 1.026/120/2019 și 6.624/120/2020, **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

14. În dosarele Curții Constituționale nr. 1.559D/2019 și nr. 2.762D/2019, prin încheierile din 23 mai 2019 și din 10 octombrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 587/101/2019 și nr. 645/101/2019, **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

15. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.948D/2019, prin Încheierea din 12 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 256/107/2019, **Tribunalul Alba — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

16. În dosarele Curții Constituționale nr. 2.278D/2019 și nr. 2.598D/2019, prin încheierile din 11 iulie 2019 și din 12 septembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 512/102/2019 și nr. 2.038/102/2018**, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

17. În dosarele Curții Constituționale nr. 2.491D/2019, nr. 2.726D/2019, nr. 1.566D/2020 și nr. 1.731D/2020, prin încheierile din 10 septembrie 2019, din 26 septembrie 2019, din 15 septembrie 2020 și din 29 septembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 10.074/3/2019, nr. 8.613/3/2019, nr. 4017/3/2020 și nr. 6.391/3/2020, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 și ale Legii nr. 239/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 și ale art. unic pct. 1 din Legea nr. 239/2019.**

18. În dosarele Curții Constituționale nr. 2.737D/2019, nr. 3.101D/2019, nr. 319D/2020 și nr. 1.541D/2020, prin încheierile din 30 septembrie 2019, din 25 octombrie 2019, din 17 octombrie 2019 și din 6 iulie 2020, pronunțate în dosarele nr. 1.772/109/2019, nr. 1.773/109/2019, nr. 1.775/109/2019 și nr. 5.703/109/2019, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

19. În dosarele Curții Constituționale nr. 2.759D/2019, nr. 3.079D/2019, nr. 3.403D/2019 și nr. 3.464D/2019, prin încheierile din 19 septembrie 2019, din 10 octombrie 2019, din 28 noiembrie 2019 și din 2 decembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 199/96/2019, nr. 202/96/2019, nr. 961/96/2019 și nr. 642/96/2019, **Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

20. În Dosarul Curții Constituționale nr. 3.185D/2019, prin Încheierea din 31 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 994/30/2019, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, respectiv ale art. V din aceasta.**

21. În Dosarul Curții Constituționale nr. 301D/2020, prin Încheierea din 7 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.336/111/2019, **Tribunalul Bihor — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 și a art. V din aceasta.**

22. În dosarele Curții Constituționale nr. 1.146D/2020 și nr. 1.390D/2020, prin Încheierea din 3 iulie 2020 și Încheierea din 24 iulie 2020, pronunțate în dosarele nr. 2.755/85/2019 și nr. 456/90/2020, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

23. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.611D/2021, prin Încheierea din 29 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.148/93/2020, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.**

24. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mircea-Aurel Boeriu, Maria-Laura Boștean-Olariu, Livia Debu și Mihaela-Mariana Timofte, de Elena Vlăducu, de Mirela Nicolăescu, de Andra Rodica Marina, de Iustin Mihai, de Antoanella Claudia Ianotă, de Neculai Topliceanu, de Daniela Boricean, Petrina Moș, Daniela Urs, Alina Mioc și Cornelia Iacob, de Florica-Simona Fachelman (Homescu), de Dan Ciprian Gherghina, de Florica Băbuțau, de Ioana Dana Bogdan, de Codruța Simona Chindea, de Radu Iosof și Bereczki Francisc Adrian, de Camelia Betina Deaconescu, de Ioana Petrovici, de Adriana-Claudia Pampu-Romanescu, de Mircea Cezar Ciuciulete, de Daniela Boricean, Alina Mioc, Petrina Moș și Daniela Urs, de Ilie Tiberius Moldovan, de Ecaterina Sandu, de Bokor-Toth Orsolya, de Corina Sanda Corbaciuc, de Miklos Erzsebet, de Mirela Elena Negoită, de Mihaela Fackelmann și Adriana Ioana Simu, de Maria Daniela Velican, de Carmen Mirela Logigan, de Crenguța Andreea Lionte, de Tatiana Marcu, de Monica Daniela Ivănuș, de Natalia Petronela Vâlcu, de Dan Radu Trifan, de Monica Isailă, de Ingrid-Luciana Mocanu, de Simona Gabriela Popa, de Andreea Manuela Benedek și de Codruța Mariana Crețu (fostă Trandafir) în cauze având ca obiect contestații la decizii de pensionare, acțiuni în constatare privind acordarea pensiei de serviciu prevăzute de art. 82 din

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sau obligații de a face.

25. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în primul rând, că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) și ale art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece din analiza preambulului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu reiese cu claritate, într-o manieră cuantificabilă, îndeplinirea tuturor condițiilor instituite de Constituție pentru emiterea ordonanțelor de urgență ale Guvernului, și anume: existența unei situații extraordinare; reglementarea să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. La aceste condiții prevăzute de Constituție se adaugă și condiția cerută de art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative referitoare la existența unor „situații temeinic justificate”. În acest sens, se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 255 din 11 mai 2005, nr. 258 din 14 martie 2006 și nr. 421 din 9 mai 2007.

26. Se arată că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu sunt motivate de către Guvern cele patru condiții enumerate mai sus în ceea ce privește soluția legislativă de la art. V referitor la pensia de serviciu pentru magistrații cu o vechime în funcție între 20 și 25 de ani. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 se precizează că sistemul de pensionare anticipată va avea un impact major asupra funcționării instanțelor judecătorești și a parchetelor, că potențialul impact al acestei prevederi legale asupra resurselor umane a fost reliefat și în Opinia preliminară privind proiectul de modificare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii al Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept a Consiliului Europei (*Comisia de la Veneția*) și că „situațiile prezentate mai sus sunt unele extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”.

27. Or, se remarcă faptul că, referitor la așa-zisul impact major asupra funcționării instanțelor, Guvernul nu a efectuat niciun studiu de impact privind numărul de magistrați care ar îndeplini condițiile de pensionare și câți dintre aceștia ar pleca efectiv din sistem, mulțumindu-se doar să preia exprimarea folosită de Comisia de la Veneția legată de potențialul impact, dar fără să o explice. Or, singurul argument care ar fi justificat existența unei situații extraordinare determinate de intrarea în vigoare a noii dispoziții referitoare la pensionarea celor cu o vechime în funcție între 20 și 25 de ani ar fi constat tocmai în existența unor informații certe referitoare la aspectele expuse mai sus, în lipsa cărora îndeplinirea condițiilor referitoare la „situația extraordinară” și la „situații temeinic justificate” nu poate fi considerată ca realizată, cu consecința neconstituționalității actului normativ în discuție. Mai mult, propunerea legislativă a venit chiar din partea Consiliului Superior al Magistraturii (denumit în continuare CSM), care a declarat public că nu a solicitat Guvernului revizuirea sau amânarea acestei măsuri. Or, singura instituție abilitată în domeniul recrutării magistraților, al evaluării, al formării și al organizării examenelor este CSM, conform atribuțiilor sale prevăzute de Legea nr. 317/2004, acesta fiind, prin urmare, singura instituție competentă să se pronunțe asupra potențialului impact negativ al noii dispoziții privind pensionarea anticipată.

28. Pe de altă parte, în lipsa studiului de impact la care s-a făcut referire mai sus, pentru îndeplinirea celorlalte două condiții necesare pentru adoptarea unei ordonanțe de urgență, respectiv reglementarea nu ar fi putut fi amânată și existența unei urgențe, era necesar ca dispoziția legală referitoare la pensionare să fie lăsată în vigoare o perioadă de timp și numai în situația în care sistemul s-ar fi confruntat cu mai multe cereri de pensionare ale magistraților decât în mod obișnuit și CSM nu ar fi avut

capacitatea necesară pentru a acoperi lipsa de personal, s-ar fi putut considera îndeplinite aceste condiții.

29. În preambulul ordonanței criticate s-a mai arătat că schema de pensionare nou-introdusă nu afectează negativ sistemul decât dacă este corelată cu celelalte două măsuri propuse prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, respectiv creșterea vechimii pentru promovare și creșterea perioadei de formare profesională. Or, voința Parlamentului a fost de introducere a tuturor acestor măsuri, iar, de la momentul adoptării Legii nr. 242/2018 și până la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, nu au intervenit aspecte noi, necunoscute de Parlament, care să justifice intervenția Guvernului prin intermediul unei ordonanțe de urgență. Pe de altă parte, cele două măsuri introduse prin Legea nr. 242/2018 nu pot afecta sistemul prin reducerea numărului de magistrați în funcție, întrucât dispoziția referitoare la creșterea perioadei de formare în cadrul Institutului Național al Magistraturii se aplică doar în anul școlar 2019—2020 (potrivit art. 112 din Legea nr. 242/2018), ceea ce înseamnă că promoțiile Institutului Național al Magistraturii din anii 2018, 2019 și 2020, adică cel puțin 300 de auditori de justiție, vor fi repartizate la instanțe și parchete, asigurând ocuparea unui număr semnificativ de posturi. În egală măsură, creșterea vechimii pentru promovare nu poate avea vreun efect atât timp cât în sistem există foarte mulți magistrați care dețin gradul superior, deși funcționează la instanțele inferioare. În același timp, art. 110 din Legea nr. 242/2018 prevede că „Judecătorii și procurorii care au un grad profesional superior ca urmare a concursului de promovare până la data intrării în vigoare a prezentei legi pot fi transferați la instanțele și parchetele superioare”. La aceste argumente se adaugă și faptul că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 au fost amânate unele dispoziții legale referitoare la compunerea completurilor de judecată în apel (3 judecători) până la 1 ianuarie 2020. Pe de altă parte, este evident că CSM nu poate lua măsuri de acoperire a posturilor libere în urma pensionării anticipate câtă vreme aceste locuri nu sunt încă libere.

30. Referitor la invocarea în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a Opiniei preliminare a Comisiei de la Veneția, se susține că aceasta nu poate fi considerată o stare excepțională, urgentă, de natură a justifica legiferarea printr-o ordonanță de urgență a Guvernului, atâta vreme cât această opinie fusese emisă încă din luna iulie 2018 când procesul de adoptare a Legii nr. 242/2018 nu era finalizat. La pct. 148 din Raportul preliminar al Comisiei de la Veneția se arată că „în următorii patru ani nu vor mai fi noi judecători sau procurori admiși în profesie pe calea INM”. Or, se susține că această apreciere este eronată, întrucât în cuprinsul Legii nr. 242/2018 se arată că această dispoziție este aplicabilă începând cu anul școlar 2019—2020, ceea ce înseamnă că abia după cei 4 ani își va produce efectele, dată până la care sistemul se va stabiliza deja din punctul de vedere al pensionărilor anticipate.

31. Pe de altă parte, această Opinie nu are nici caracter obligatoriu, fiind emisă și cu titlu preliminar, dar și sub rezerva potențialului impact asupra sistemului. Or, Guvernul nu a stabilit caracterul cert al acestui impact. Pentru emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, Guvernul ar fi trebuit să efectueze un studiu de impact, recomandare ce era cuprinsă în Raportul preliminar la pct. 155, respectiv: „Se recomandă cu tărie, în vederea asigurării funcționării eficiente, profesioniste și independente a justiției în România, ca înainte de intrarea în vigoare a măsurilor propuse în materie de «resurse umane» să fie realizate studiile de impact necesare”. În fine, se observă că Guvernul a avut suficient timp ca, de la data adoptării Opiniei — iulie 2018 și până la data finalizării procedurilor constituționale

pentru intrarea în vigoare a Legii nr. 242/2018, să realizeze acest studiu de impact, obligație pe care a nesocotit-o și pe care a dorit să o acopere emițând, sub pretextul urgenței, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, la două zile de la promulgarea Legii nr. 242/2018.

32. În concluzie, urgența reglementării nu este justificată prin simpla afirmație privind pensionarea masivă, câtă vreme sistemul nu s-a confruntat efectiv cu această problemă, urgența devenind actuală numai după punerea în plată a deciziilor de pensionare, știut fiind că foarte mulți magistrați cu o vechime de peste 25 de ani sunt încă în funcție. În egală măsură, nu este îndeplinită nici cealaltă condiție care justifică adoptarea unei ordonanțe de urgență, respectiv existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată și nici condiția existenței unei situații temeinic justificate, impusă de art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

33. În al doilea rând, autorii excepției susțin că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție și din perspectiva nerespectării art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, pentru motivele ce urmează. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 s-a dispus amânarea intrării în vigoare a art. V din Legea nr. 242/2018. În același timp, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a fost publicată între momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Legii nr. 242/2018 și momentul intrării acesteia în vigoare. Rezultă că, la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu s-au avut în vedere prevederile art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, potrivit cărora „[...] actele normative de importanță și complexitate deosebită pot fi modificate, completate sau, după caz, abrogate de autoritatea emitentă și în perioada cuprinsă între data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și data prevăzută pentru intrarea lor în vigoare, cu condiția ca intervențiile propuse să intre în vigoare la aceeași dată cu actul normativ supus evenimentului legislativ”. Prin amânarea intrării în vigoare se produce de fapt o suspendare a actului normativ (art. V din Legea nr. 242/2018). Or, potrivit art. 58 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, „După intrarea în vigoare a unui act normativ, pe durata existenței acestuia pot interveni diferite evenimente legislative, cum sunt: modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea sau altele asemenea”. În același timp, art. 66 din Legea nr. 24/2000 obligă legiuitorul derivat să prevadă data de început și data de sfârșit a evenimentului legislativ, or Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 cuprinde doar data de sfârșit (1 ianuarie 2020). Pentru claritate, întrucât noțiunile de amânare și suspendare sunt identice, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 ar fi trebuit să prevadă expres dacă amânarea se face începând cu data intrării în vigoare a acesteia sau cu o dată ulterioară. Prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă se determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii. De asemenea, a fost încălcat principiul supremației legilor, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

34. În al treilea rând, se susține încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (5) din Constituție și ale art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, întrucât din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu rezultă că ar fi îndeplinite cumulativ condițiile pentru intrarea sa în vigoare, respectiv depunerea sa prealabilă spre dezbateri în procedura de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea în Monitorul Oficial al României. Nerezultând aceasta din însuși corpul ordonanței, cei vizați nu pot cunoaște cu claritate dacă actul normativ este sau nu în vigoare.

35. Se mai susține și încălcarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție privind rolul Parlamentului de unică autoritate

legiuitoare a țării, deoarece, prin adoptarea unei ordonanțe de urgență, Guvernul nu poate în mod fățiș să se opună unei legi deja adoptate de Parlament, sens în care se invocă, în esență, deciziile Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, nr. 842 din 2 iunie 2009, nr. 984 și nr. 989 din 30 iunie 2009.

36. Totodată, se susține încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3)—(5) din Constituție, deoarece nu a existat avizul CSM, aviz obligatoriu atunci când este vorba de proiecte de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești. Acest aviz era cu atât mai necesar cu cât proiectul de act normativ nu a fost însoțit de un studiu de impact recomandat „cu tărie” de către Comisia de la Veneția în raportul preliminar la pct. 155, studiu de impact în care rolul primordial l-ar fi avut CSM, acesta având date despre structura de personal a instanțelor și a parchetelor și cunoscând nevoile actuale și viitoare ale sistemului. În acest sens, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 901 din 17 iunie 2009. Se mai arată că, deși la data de 12 octombrie 2018, un proiect al ordonanței de urgență a fost trimis către CSM, acest aviz a fost solicitat doar formal, întrucât, fiind o zi de vineri, iar ședința de Guvern fiind stabilită pentru luni, 15 octombrie 2018 ora 9,00, era previzibil faptul că CSM nu se putea întruni în mod legal, nefiind lăsat un termen rezonabil pentru dezbateră proiectului în plenul CSM.

37. De asemenea, se susține că prevederile criticate încalcă atât dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, cât și dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie. Se arată că se încalcă dispozițiile art. 124 alin. (3) și ale art. 125 din Constituție.

38. Astfel, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 este afectat dreptul la pensie, prevăzut de art. 47 alin. (2) din Constituție, dar și regimul instituțiilor fundamentale — autoritatea judecătorească, dreptul la pensie fiind strâns legat de cariera magistratului, de independența justiției, dar și de funcționarea autorității judecătorești. Se invocă, în acest sens, Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008. Se mai arată că dreptul la pensie al magistraților este recunoscut ca o componentă a independenței justiției, astfel că Guvernul nu poate legifera în acest domeniu pe calea ordonanței de urgență. Se invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 873 din 25 iunie 2010 și nr. 262 din 5 mai 2016.

39. În final, se susține că Legea fundamentală recunoaște rolul instanțelor judecătorești de instituții fundamentale ale statului, iar statutul judecătorilor are o reglementare expresă în art. 125 din Constituție, prin urmare, dreptul la pensia anticipată a magistraților nu poate face obiectul reglementării de către Guvern pe calea ordonanței de urgență.

40. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.158D/2019, autoarea excepției mai consideră că, prin constatarea neconstituționalității dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, nu s-ar crea instabilitate în sistemul judiciar prin ieșiri la pensie în masă, deoarece Curtea Constituțională poate limita în timp efectele deciziei sale doar la persoanele care au invocat excepția de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 126 din 3 martie 2016 și nr. 895 din 17 decembrie 2015.

41. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.566D/2020, autoarea excepției mai susține, în esență, că Legea nr. 239/2019 contravine prevederilor art. 61 alin. (2) și art. 75 alin. (1) din Constituție, deoarece a fost încălcat principiul bicameralismului la adoptarea ei, precum și celor ale art. 1 alin. (3)—(5) din Constituție privind statutul de drept, deoarece Parlamentul nu a solicitat avizul CSM.

42. **Tribunalul Brașov — Secția I civilă, Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** în dosarele Curții Constituționale nr. 895D/2019, nr. 2.027D/2019 și

nr. 129D/2020, **Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Suceava — Secția I civilă, Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă, Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** în Dosarul nr. 2.762D/2019, **Tribunalul Mureș — Secția civilă, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** în dosarele Curții Constituționale nr. 2.491D/2019, nr. 2.726D/2019 și nr. 1.566D/2020, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale** în dosarele Curții Constituționale nr. 319D/2020 și nr. 1.541D/2020, **Tribunalul Harghita — Secția civilă, Tribunalul Timiș — Secția I civilă, Tribunalul Bihor — Secția I civilă și Tribunalul Ilfov — Secția civilă** apreciază că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

43. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

44. **Tribunalul Olt — Secția I civilă** și-a exprimat opinia în sensul că, odată cu intrarea în vigoare a actului normativ criticat, beneficiul acordării pensiei de serviciu intră sub incidența art. V din acesta, iar pârâții sunt ținuți de această interdicție legală.

45. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** în Dosarul Curții Constituționale nr. 637D/2019, **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.559D/2019, **Tribunalul Alba — Secția I civilă, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.731D/2020, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale** în dosarele Curții Constituționale nr. 2.737D/2019 și nr. 3.101D/2019, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.146D/2020 apreciază că excepția este întemeiată.

46. **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.390D/2020 consideră că motivele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate vizează, în mare parte, chiar fondul contestației asupra căreia urmează să se pronunțe, astfel că o precizare a punctului său de vedere ar echivala cu o antepronunțare în cauză.

47. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

48. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere în dosarele Curții Constituționale nr. 2.737D/2019, nr. 2.759D/2019 și nr. 2.762D/2019, prin care consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

49. **Avocatul Poporului** a transmis punctul său de vedere în dosarele Curții Constituționale nr. 637D/2019, nr. 1.948D/2019, nr. 2.737D/2019, nr. 2.759D/2019 și nr. 2.762D/2019, apreciind, în esență, că dispozițiile criticate sunt constituționale.

50. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile scrise depuse la dosare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, cererea de judecare în lipsă depusă de autoarea excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 2.762D/2019, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

51. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

52. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actele de sesizare, îl constituie atât dispozițiile art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018, cât și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, în ansamblul ei, precum și Legea nr. 239/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.024 din 19 decembrie 2019. Analizând notele scrise ale autorilor excepției de neconstituționalitate din toate dosarele, Curtea constată că aceștia critică numai dispozițiile art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, dispoziții care aveau următorul conținut: „Prevederile art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2020”. Prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 239/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, textul art. V a fost modificat, prelungindu-se termenul de intrare în vigoare a dispozițiilor art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018, până la 1 ianuarie 2022, având, în prezent, următorul conținut: „Prevederile art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022.”

53. Curtea reține că prevederile art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, la care fac trimitere dispozițiile criticate, aveau, la data sesizării Curții Constituționale, următorul conținut: „I. Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...] 142. **La articolul 82, alineatele (1)—(3), (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«Art. 82. — (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția juridică care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția juridică a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția juridică care au exercitat

aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător la Curtea Constituțională, judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția juridică a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și judecătorii și magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională cu o vechime între 20 și 25 de ani numai în aceste funcții, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în aceste funcții. [...]

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar, notar de stat sau consilier de conturi de la secția juridică a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.

(6) Judecătorii și procurorii și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională au dreptul la pensie de boală profesională și de invaliditate în cuantum de 80% din pensia de serviciu.»

54. Curtea observă că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 fac referire la art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 numai în ceea ce privește dispozițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004.

55. Ulterior sesizării Curții Constituționale, a intrat în vigoare Legea nr. 86/2021 privind modificarea art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și privind abrogarea art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 16 aprilie 2021, care prevede la art. I următoarele: „Prevederile art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă la data de 1 ianuarie 2022.”

56. Art. II din Legea nr. 86/2021 prevede că „*Articolul V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018, aprobată cu modificări prin Legea nr. 239/2019, se abrogă la data de 1 ianuarie 2022*”, iar art. III din aceeași lege prevede că „*Dispozițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018 rămân în vigoare și după data încetării efectelor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 239/2019.*”

57. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul român, art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 73 alin. (3) lit. l) privind reglementarea numai prin lege organică a instanțelor judecătorești, art. 115 alin. (1) și (4)—(6) privind delegarea legislativă și condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, art. 124 alin. (3) privind principiul independenței judecătorilor, art. 125 privind statutul judecătorilor, art. 129 privind folosirea căilor de atac și art. 132 privind statutul procurorilor.

58. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției de neconstituționalitate aduc atât critici de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 și la Legea nr. 239/2019, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă referitoare la art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.

59. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă aduse art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, raportate la încălcarea art. 1 alin. (5) și a art. 115 alin. (4) din Constituție, se reține că, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*”. În jurisprudența sa referitoare la condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, Curtea a statuat că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”. Curtea a mai arătat, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Cât privește condiția urgenței, prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Curtea Constituțională a statuat că „urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”.

60. În raport cu obiectul criticii de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, Curtea reține că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată și urgența reglementării art. V din aceasta sunt justificate de Guvern prin următoarele argumente: acest sistem de pensionare anticipată va avea un impact major asupra funcționării instanțelor judecătorești și a parchetelor, asupra eficienței și calității actului de justiție, generând riscul de scădere substanțială a numărului magistraților în activitate, noua lege reglementând concomitent și creșterea perioadei de formare pentru intrarea în magistratură, precum și a vechimii necesare pentru promovarea la instanțe și parchete, motiv pentru care se impune amânarea aplicării acestui sistem de pensionare anticipată; potențialul impact al acestei prevederi legale asupra resurselor umane existente la nivelul instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea a fost reliefat și în Opinia preliminară privind proiectul de modificare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii al Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept a Consiliului Europei (Comisia de la Veneția), recomandându-se renunțarea la schema de pensionare anticipată dacă nu poate fi stabilit în mod cert faptul că aceasta nu va avea niciun impact advers asupra funcționării sistemului.

61. Având în vedere acestea, Curtea reține că potențialul impact al pensionării anticipate a magistraților [cu 5 ani mai devreme față de norma generală privind pensionarea magistraților cuprinsă în art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004] constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu putea fi amânată, în condițiile în care generează riscul îngreunării sau chiar al blocării activității instanțelor de judecată și a parchetelor și, implicit, a actului de justiție. Aceasta cu atât mai mult cu cât, pe de-o parte, schemele de personal ale instanțelor judecătorești sunt subdimensionate (așa cum se precizează în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018), iar, pe de altă parte, odată cu introducerea posibilității de pensionare anticipată, prin Legea nr. 242/2018 se prevăzuse și creșterea perioadei de formare pentru intrarea în magistratură, precum și a vechimii necesare pentru promovarea la instanțe și parchete.

62. Totodată, chiar dacă nu a fost întocmit de către Consiliul Superior al Magistraturii (CSM) un studiu de impact al acestei măsuri legislative, studiu care ar fi trebuit, în opinia autorilor excepției, să privească numărul de magistrați care ar îndeplini condițiile de pensionare anticipată, riscul generat de posibilitatea pensionării anticipate a magistraților este independent de voința Guvernului și pune în pericol un interes public, cel al realizării unui act de justiție eficient și calitativ.

63. În ceea ce privește invocarea în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a Opiniei preliminare privind proiectul de modificare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii al Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept a Consiliului Europei (Comisia de la Veneția), prin care se recomandă renunțarea la schema de pensionare anticipată dacă nu poate fi stabilit în mod cert faptul că aceasta nu va avea niciun impact advers asupra funcționării sistemului, Curtea observă că Guvernul doar invocă această opinie pentru a sublinia potențialul impact negativ pe care îl are pensionarea anticipată. Astfel, așa cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, nu opinia susmenționată constituie situația extraordinară care a condus la emiterea acestui act normativ, ci potențialul impact negativ asupra activității justiției, astfel că susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate sunt neîntemeiate.

64. Cât privește urgența reglementării, nu pot fi primite argumentele autorilor excepției — judecători și procurori — potrivit cărora, câtă vreme sistemul judiciar nu s-a confruntat efectiv cu pensionări masive ale magistraților, urgența nu există, ci aceasta devine actuală numai după punerea în plată a deciziilor de pensionare. Astfel, Curtea reține că urgența reglementării criticate a fost motivată în cuprinsul preambulului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 ca fiind determinată de iminenta intrare în vigoare a măsurii legislative a pensionării anticipate a magistraților (art. 1 pct. 142 din Legea nr. 242/2018 urma să intre în vigoare la 18 octombrie 2018), ceea ce ar fi putut să aibă un impact major asupra funcționării instanțelor judecătorești și a parchetelor, precum și asupra eficienței și calității actului de justiție. Așadar, măsura legislativă criticată a fost adoptată pentru a preîntâmpina îngreunarea sau chiar blocarea activității instanțelor de judecată și a parchetelor și, implicit, a actului de justiție, urgența reglementării fiind motivată corespunzător în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018.

65. Cât privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva nerespectării art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a fost publicată la 16 octombrie 2018, între momentul publicării în Monitorul Oficial al României a Legii nr. 242/2018 (15 octombrie 2018) și momentul intrării acesteia în vigoare (18 octombrie 2018). Această succesiune cronologică a actelor normative nu contravine prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, prin raportare la art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă în elaborarea actelor normative (potrivit cărora „*actele normative de importanță și complexitate deosebită pot fi modificate, completate sau, după caz, abrogate de autoritatea emitentă și în perioada cuprinsă între data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și data prevăzută pentru intrarea lor în vigoare, cu condiția ca intervențiile propuse să intre în vigoare la aceeași dată cu actul normativ supus evenimentului legislativ*”), deoarece art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu modifică, nu completează și nu abrogă art. 1 pct. 142 din Legea nr. 242/2018, ci are o existență de sine stătătoare, prin care se reglementează amânarea intrării în vigoare a acestuia.

66. De asemenea, Curtea reține că nu sunt incidente nici prevederile art. 58 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 (potrivit cărora „*După intrarea în vigoare a unui act normativ, pe durata existenței acestuia pot interveni diferite evenimente legislative, cum sunt: modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea sau altele asemenea*”), pentru că Legea nr. 242/2018 nu era în vigoare la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, ci a intrat în vigoare după 2 zile, la 18 octombrie 2018.

67. Totodată, critica autorilor excepției de neconstituționalitate — potrivit căreia art. 66 din Legea nr. 24/2000 obligă legiuitorul derivat să prevadă data de început și data de sfârșit a evenimentului legislativ, or, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 cuprinde doar data de sfârșit (1 ianuarie 2020) — este neîntemeiată, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, „*în cazuri speciale aplicarea unui act normativ poate fi suspendată printr-un alt act normativ de același nivel sau de nivel superior. În această situație se vor prevedea, în mod expres, data la care se produce suspendarea, precum și durata ei determinată*”. Or, în speță, nu este vorba despre suspendarea unui act normativ, ci despre amânarea intrării sale în vigoare la o dată ulterioară decât cea prevăzută în cuprinsul său. Astfel, susținerea potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 ar fi trebuit să prevadă expres dacă amânarea se face începând cu data intrării în vigoare a acesteia sau cu o dată ulterioară este neîntemeiată,

de vreme ce Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a prevăzut că dispozițiile art. 1 pct. 142 din Legea nr. 242/2018, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, intră în vigoare la o dată ulterioară, și anume la 1 ianuarie 2020.

68. Având în vedere toate acestea, Curtea constată că, în cazul emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, nu au fost nerespectate normele de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 și, astfel, nu a fost încălcat principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

69. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (5) din Constituție și ale art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, dispozițiile art. 115 alin. (5) din Constituție condiționează intrarea în vigoare a ordonanței de urgență de îndeplinirea cumulativă a două cerințe: depunerea sa spre dezbatere în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. Reglementările constituționale sunt transpuse la nivel legal de art. 12 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, potrivit căruia „*Ordonanțele de urgență ale Guvernului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sub condiția depunerii lor prealabile la Camera competentă să fie sesizată, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară*” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, sau Decizia nr. 114 din 9 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 16 mai 2017). Analizând fișa legislativă a proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, Curtea observă că aceasta a fost adoptată în ședința de Guvern din 15 octombrie 2018, iar proiectul de lege privind aprobarea ordonanței de urgență a fost transmis Camerei Deputaților, pentru dezbatere, cu Adresa nr. E189 din 16 octombrie 2021. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018. Prin urmare, au fost întrunite cele două condiții cumulative necesare intrării în vigoare a ordonanței de urgență, astfel încât nu poate fi reținută critica privind încălcarea art. 115 alin. (5) din Constituție.

70. Cât privește critica raportată la încălcarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că, având în vedere aceste prevederi constituționale, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, astfel că Parlamentul poate adopta orice soluție legislativă pe care o consideră oportună și necesară, în limitele impuse de Constituție, iar Guvernul poate emite în baza art. 115 alin. (4) din Constituție o ordonanță de urgență, tot în limitele impuse de Constituție, act normativ care își urmează cursul dezbaterii în Parlament, în temeiul art. 115 alin. (5) și (7) din Legea fundamentală.

71. Referitor la susținerea potrivit căreia, prin adoptarea unei ordonanțe de urgență, Guvernul nu poate în mod fățiș să se opună unei legi deja adoptate de Parlament, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită, deoarece, în speță, prin Legea nr. 239/2019, Parlamentul a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, chiar prelungind termenul de intrare în vigoare a art. 1 pct. 142 din Legea nr. 242/2018, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, la 1 ianuarie 2022, iar, ulterior, Parlamentul a adoptat Legea nr. 86/2021, prin care dispozițiile art. 1 pct. 142 din Legea nr. 242/2018, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, sunt abrogate începând cu data de 1 ianuarie 2022.

72. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă aduse art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 prin prisma lipsei avizului CSM, Curtea reține că, așa cum a stabilit în jurisprudența sa, pentru ca solicitarea avizului unei

instituții în cadrul procesului de legiferare să reprezinte un standard de constituționalitate, este necesară îndeplinirea cumulativă a două condiții: (i) instituția de la care se solicită avizul să fie o instituție fundamentală a statului, în sensul de a fi reglementată prin Constituție și (ii) obligativitatea solicitării avizului să fie prevăzută de o dispoziție de lege. În acest sens, sunt Decizia nr. 591 din 14 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 28 septembrie 2020, paragrafele 90—92 (pronunțată în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate), sau Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 21 septembrie 2021, paragraful 28 (pronunțată în cadrul controlului *a posteriori* de constituționalitate).

73. Analizând prevederile Constituției și ale Legii nr. 317/2004, Curtea constată, pe de-o parte, că CSM este o instituție fundamentală a statului, fiind reglementată de dispozițiile art. 133 și 134 din Constituție, iar, pe de altă parte, că, potrivit dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, „*Plenul Consiliului Superior al Magistraturii avizează proiectele de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești*”. Este evident că reglementarea referitoare la condițiile de pensionare a magistraților ține de activitatea autorității judecătorești.

74. Prin urmare, în cazul emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, act normativ care completează dispozițiile art. 67 din Legea nr. 317/2004, a fost necesar ca inițiatorul actului normativ, și anume Guvernul, să solicite avizul CSM, în temeiul art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 și al art. 9 alin. (1) din Legea nr. 24/2000. Analizând nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 (secțiunea a 6-a pct. 5), reiese că Guvernul a solicitat avizul CSM.

75. Cu privire la situația solicitării — neurmăte de răspuns — a unui aviz prevăzut de lege în cadrul procesului legislativ, Curtea Constituțională a subliniat în jurisprudența sa că lipsa avizului autorităților publice implicate nu conduce în mod automat la neconstituționalitatea legii asupra căreia acesta nu a fost dat, întrucât ceea ce prevalează este obligația autorității cu atribuții de reglementare primară de a-l solicita. Împrejurarea că autoritatea care trebuie să emită un astfel de aviz, deși i s-a solicitat, nu și-a îndeplinit această atribuție „constituie o înțelegere greșită a rolului său legal și constituțional, fără a fi însă afectată constituționalitatea legii asupra căreia nu a fost dat avizul” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 383 din 23 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 21 aprilie 2011, paragraful 1.3., Decizia nr. 574 din 4 mai 2011, paragraful 1.2., și Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, paragraful IV.A.2., publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Decizia nr. 455 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 18 iulie 2018, paragraful 68).

76. Având în vedere această jurisprudență, precum și faptul că, în cazul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, avizul CSM a fost solicitat de către Guvern, dar nu a fost primit până la adoptarea actului normativ criticat, Curtea constată că au fost respectate prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, iar susținerea privind nesolicitarea avizului CSM este neîntemeiată.

77. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă aduse Legii nr. 239/2019 privind încălcarea dispozițiilor art. 61 alin. (2) și ale art. 75 alin. (1) care consacră principiul bicameralismului, Curtea reține că, din analiza procesului legislativ al proiectului de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 (PL-x nr. 542/2018), reiese că acesta a fost adoptat de Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată și apoi de Senat, în calitate de Cameră decizională, în această ultimă Cameră aducându-se modificări și completări formei adoptate de Camera Deputaților, referitoare

la legile nr. 303/2004, nr. 304/2004 și nr. 317/2004. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că bicameralismul nu înseamnă ca ambele Camere să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice, în Camera decizională putând exista abateri inerente de la forma adoptată de Camera de reflecție, desigur, fără schimbarea obiectului esențial al proiectului de lege/prounerii legislative. A nega posibilitatea Camerei decizionale de a se îndepărta de la forma votată în Camera de reflecție ar însemna limitarea rolului său constituțional, iar caracterul decizional atașat acesteia devine iluzoriu. Prin urmare, nu se poate susține încălcarea principiului bicameralismului, atât timp cât legea adoptată de Camera decizională se referă la aspectele principale pe care le-a avut în vedere propunerea/proiectul de lege în forma sa însușită de Camera de reflecție (Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 21 februarie 2017, paragrafele 37 și 38, sau Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, paragraful 45, Decizia nr. 412 din 20 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 11 iulie 2019, paragraful 57). Curtea a mai stabilit că art. 75 alin. (3) din Constituție, folosind sintagma „decide definitiv” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătut(ă) în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări. În acest caz, Camera decizională nu poate însă modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator (Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, paragraful 34, Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, paragraful 56, Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, precitată, paragraful 46, sau Decizia nr. 392 din 6 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 9 iulie 2018, paragrafele 41—43).

78. Raportat la cauza de față, din analiza comparativă a conținutului normativ al actelor adoptate în prima Cameră sesizată (Camera Deputaților), respectiv în Camera decizională (Senatul), Curtea observă că cele două forme diferă, însă modificările și completările aduse nu schimbă filosofia și concepția Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, referindu-se tot la modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, și anume la legile nr. 303/2004, nr. 304/2004 și nr. 317/2004. Așa cum reiese din jurisprudența constantă a Curții Constituționale, bicameralismul stabilit prin art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție nu presupune ca proiectul de lege să fie adoptat în mod identic de cele două Camere ale Parlamentului; din contră, Camera decizională este în drept să adopte proiectul de lege într-o formă diferită în măsura în care menține obiectul de reglementare al inițiativei legislative și concepția de ansamblu a acesteia. Așadar, în cazul analizat, cea de-a doua Cameră nu a făcut altceva decât să se subsumeze obiectului de reglementare a proiectului legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, de unde rezultă că legea astfel adoptată păstrează concepția inițială atât a inițiatorului, cât și a primei Camere sesizate, neexistând deosebiri majore de conținut juridic și nicio configurație semnificativ diferită între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului.

79. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă adusă Legii nr. 239/2019, din perspectiva lipsei avizului CSM, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece, în cadrul procesului legislativ, Comisia specială a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției a solicitat avizul CSM, care, prin Hotărârea nr. 1.038 din 13 noiembrie

2018, a avizat favorabil proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, cu observații.

80. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă ale art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, Curtea reține că dispozițiile criticate amână intrarea în vigoare a prevederilor art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, până la 1 ianuarie 2020. Ulterior, dispozițiile Legii nr. 239/2019 amână intrarea în vigoare a aceluiași prevederi până la 1 ianuarie 2022, iar Legea nr. 86/2021 abrogă aceleași prevederi începând cu 1 ianuarie 2022. Dispozițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 prevăd posibilitatea ca judecătorii și procurorii, la împlinirea vârstei de 60 de ani și cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, să beneficieze de pensie de serviciu. Prin art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018, art. 82 din Legea nr. 303/2004 a fost modificat, iar, în privința alin. (3) al art. 82, modificarea constă în eliminarea condiției de vârstă, astfel că magistrații cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani ar fi putut beneficia de pensie de serviciu, fără a mai fi necesară îndeplinirea condiției de a avea minimum 60 de ani. Aceste prevederi urmau să intre în vigoare la data de 18 octombrie 2018, însă, prin dispozițiile criticate, intrarea lor în vigoare a fost amânată pentru 1 ianuarie 2020, iar, ulterior, prin Legea nr. 239/2019, pentru 1 ianuarie 2022. Soluția legislativă a amânării intrării în vigoare a prevederilor care instituiau posibilitatea ca magistrații cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani să beneficieze de pensie de serviciu, fără a mai fi necesară îndeplinirea condiției de a avea minimum 60 de ani, este criticată de autorii excepției de neconstituționalitate, ca fiind contrară dispozițiilor art. 21, art. 47 alin. (2), art. 115 alin. (6), art. 124, 125, 129 și ale art. 132 din Constituție.

81. Cu privire la pensia de serviciu, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, de principiu, că aceasta se acordă unor categorii socioprofesionale supuse unui statut special, respectiv persoanelor care în virtutea profesiei, meseriei, ocupației sau calificării își formează o carieră profesională în acel domeniu de activitate și sunt nevoite să se supună unor exigențe inerente carierei profesionale asumate atât pe plan profesional, cât și personal (a se vedea Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 2 martie 2016, sau Decizia nr. 262 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 20 mai 2016, paragraful 33). De asemenea, Curtea a reținut că legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul lor valoric, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare ale statului. Astfel, este la aprecierea legiuitorului reglementarea condițiilor și criteriilor necesar a fi îndeplinite pentru a beneficia de o categorie de pensie sau alta, cu condiția de a nu încălca exigențele constituționale și de a respecta o condiție de rezonabilitate în stabilirea condițiilor de pensionare — *est modus in rebus* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, Decizia nr. 680 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 9 august 2012, Decizia nr. 262 din 5 mai 2016, precitată, paragraful 34).

82. Cu privire la regimul juridic al pensiilor reglementate prin legi speciale, Curtea a lăsat o marjă de apreciere mai largă legiuitorului, stabilind că (i) pensiile speciale nu reprezintă un privilegiu, (ii) sunt instituite în considerarea statutului categoriei profesionale căreia li se acordă, (iii) odată acordate, legiuitorul trebuie să prezinte rațiuni suficiente de puternice care să justifice eliminarea lor, (iv) acordarea suplimentului suportat din bugetul

de stat ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu cade în sfera de protecție constituțională a dreptului la pensie și a dreptului de proprietate și, în fine (v) legiuitorul este liber să acorde, să modifice sau să suprimă componenta suplimentară a pensiei de serviciu, în funcție de posibilitățile financiare ale statului (Decizia nr. 900 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1274 din 22 decembrie 2020, paragraful 116).

83. În ceea ce privește magistrații, prin Decizia nr. 900 din 15 decembrie 2020, paragraful 144, Curtea a reținut că pensiile și vârsta de pensionare trebuie să fie în mod adecvat garantate prin lege (Principiile fundamentale privind independența magistraturii), fiind necesar ca legea „să garanteze judecătorului care a împlinit vârsta legală pentru încetarea funcției, după ce a exercitat-o ca profesie o perioadă determinată, plata unei pensii al cărei nivel trebuie să fie cât mai apropiat posibil de acela al ultimei remunerații primite pentru activitatea jurisdicțională” (Carta europeană privind statutul judecătorilor). Mai mult, în Declarația cu privire la Principiile de Independență a Justiției, adoptată de Conferința Președinților de Instanțe Supreme din Europa Centrală și de Est, de la Brijuni, Croația, din 14 octombrie 2015, s-a reținut că „Judecătorii trebuie să primească o compensație pe măsura profesiei și îndatoririlor lor și să dispună de condiții adecvate de lucru. [...] Remunerația judecătorilor trebuie să fie ferită de posibile reduceri prin legislație. Trebuie să existe garanții pentru a se menține o remunerație rezonabilă a judecătorilor în caz de dizabilitate, cât și pentru plata pensiei care trebuie să fie în legătură rezonabilă cu remunerația primită în perioada de activitate. Remunerația și condițiile de lucru ale judecătorilor nu pot fi modificate în dezavantajul judecătorilor în timpul mandatului, cu excepția situațiilor deosebite de natură economică sau bugetară”. De asemenea, Avizul nr. 21 (2018) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) stipulează că „Autoritățile competente trebuie întotdeauna să pună la dispoziția puterii judecătorești fonduri suficiente pentru ca aceasta să își poată îndeplini cu demnitate și în mod corespunzător misiunea care îi revine. Salarii adecvate, pensii la atingerea limitei de vârstă și alte beneficii sociale, un grad de încărcare cu sarcini de lucru care să poată fi gestionat, o infrastructură corespunzătoare de lucru și siguranța locului de muncă atât pentru judecători, cât și pentru personalul instanțelor, toate acestea sunt elemente vitale pentru legitimitatea și buna reputație a unui sistem judiciar. Acestea sunt, de asemenea, garanții importante împotriva fenomenului corupției în interiorul sistemului judiciar.”

84. Referitor la critica privind încălcarea art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia cetățenii au dreptul la pensie, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale cu privire la sfera de cuprindere a acestui drept, a statuat că este „un drept preconstituit încă din perioada activă a vieții individului, acesta fiind obligat prin lege să contribuie la bugetul asigurărilor sociale de stat procentual, raportat la nivelul venitului realizat. Corelativ, se naște obligația statului ca în perioada pasivă a vieții individului să îi plătească o pensie al cărei cuantum să fie guvernat de principiul contributivității, cele două obligații fiind intrinsec și indisolubil legate. Scopul pensiei este acela de a compensa în perioada pasivă a vieții persoanei asigurate contribuțiile vărsate de către aceasta la bugetul asigurărilor sociale de stat în temeiul principiului contributivității și de a asigura mijloacele de subzistență a celor care au dobândit acest drept în condițiile legii (perioadă contributivă, vârstă de pensionare etc.). Astfel, statul are obligația pozitivă de a lua toate măsurile necesare realizării acestei finalități și de a se abține de la orice comportament de natură a limita dreptul la asigurări sociale” (Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010). Totodată, prin Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din

18 aprilie 2012, Curtea a constatat că pensia contributivă intră în sfera de protecție a dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție.

85. Așadar, Curtea reține că art. 47 alin. (2) din Constituție garantează dreptul la pensia bazată pe contributivitate, iar nu dreptul la o pensie de serviciu acordată după minimum 20 de ani vechime. Astfel, cu privire la regimul juridic al pensiilor reglementate prin legi speciale, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, de principiu, că acestea se acordă unor categorii socioprofessionale supuse unui statut special, respectiv persoanelor care în virtutea profesiei, meseriei, ocupației sau calificării își formează o carieră profesională în acel domeniu de activitate și sunt nevoite să se supună unor exigențe inerente carierei profesionale asumate atât pe plan profesional, cât și personal (a se vedea Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016). Curtea a constatat că „pensiile de serviciu se bucură de un regim juridic diferit în raport cu pensiile acordate în sistemul public de pensii. Astfel, spre deosebire de acestea din urmă, pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Curtea a reținut că pensia de serviciu constituie „o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale”, iar „suplimentul” constituie, de fapt, „această compensație parțială”, pentru că „diferențierea existentă între o pensie specială și una strict contributivă, sub aspectul cuantumului, o face acel supliment” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, și deciziile nr. 871 și nr. 873 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010).

86. În concluzie, faptul că, prin dispozițiile criticate, legiuitorul a amânat intrarea în vigoare a posibilității magistraților de a se pensiona la îndeplinirea condiției de vechime în magistratură de 20 de ani, cu eliminarea condiției de vârstă de 60 de ani, nu are ca efect încălcarea art. 47 alin. (2) din Constituție, care protejează doar pensia contributivă.

87. Referitor la pretinsa încălcare a art. 124 din Constituție privind independența justiției, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a fixat reperatele de natură constituțională în materia pensiei de serviciu a magistraților, limitând marja de apreciere a legiuitorului în procesul de legiferare: principiul independenței justiției, corolar al principiului statului de drept, este garantat, la nivel constituțional, de statutul magistraților, dezvoltat prin lege organică, care cuprinde o serie de incompatibilități și interdicții, precum și responsabilitățile și riscurile pe care le implică exercitarea acestei profesii, și impune acordarea pensiei de serviciu acestei categorii profesionale. Așa fiind, orice reglementare referitoare la salarizarea și stabilirea pensiilor magistraților trebuie să respecte cele două principii, al independenței justiției și al statului de drept, cadrul constituțional actual fundamentând securitatea financiară a magistraților (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 900 din 15 decembrie 2020, precitată, paragraful 127).

88. Astfel, Curtea constată că, prin amânarea intrării în vigoare a măsurii legislative potrivit căreia magistrații cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani pot beneficia de pensie de serviciu, fără a mai fi necesară îndeplinirea condiției de a avea minimum 60 de ani, nu se aduce atingere principiului independenței justiției, care garantează pensiile de serviciu ale magistraților, dar nu și acordarea acestora doar pe baza vechimii în magistratură de minimum 20 de ani. Prin urmare, dispozițiile criticate nu contravin dispozițiilor art. 124 privind principiul independenței justiției.

89. Pentru aceleași considerente, Curtea constată că dispozițiile criticate amână intrarea în vigoare a posibilității pensionării magistraților cu o vechime în magistratură de minimum 20 de ani, fără îndeplinirea vreunei alte condiții, ceea

ce nu afectează statutul judecătorilor sau al procurorilor, consacrat la nivel constituțional de art. 125 și 132, și nici nu afectează instituții fundamentale ale statului, cum sunt instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea.

90. Cât privește critica referitoare la încălcarea art. 21 din Constituție, Curtea reține că aceste prevederi constituționale nu au incidență în cauza de față, întrucât vizează dreptul oricărei persoane la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Or, criticile de neconstituționalitate nu vizează aceste aspecte ce constituie garanții ale dreptului la un proces echitabil, ci amânarea intrării în vigoare a posibilității ca magistrații cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani să beneficieze de pensie de serviciu, fără a mai fi necesară îndeplinirea condiției de a avea minimum 60 de ani.

91. Având în vedere toate aceste argumente, Curtea constată că nu este încălcat nici art. 115 alin. (6) din Constituție. În jurisprudența sa privind interpretarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție, care prevăd că „*Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică*”, prin Decizia nr. 150 din 12 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 17 martie 2020, paragraful 59, Curtea a constatat că această normă constituțională instituie veritabile limitări ale competenței atribuite Guvernului. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că „se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”. Curtea a arătat că „verbul «a afecta» este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: «a suprima», «a aduce atingere», «a prejudicia», «a vătăma», «a leza», «a antrena consecințe negative»” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008). Cu alte cuvinte, Guvernul are o competență de legiferare limitată în domeniile care vizează regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție și drepturile electorale („ordonanțele de urgență nu pot afecta”), cu privire la care aplicarea interdicției constituționale exprese este condiționată de adoptarea unor reglementări care suprimă, aduc atingere, prejudiciază, vătămă, lezează, în general, antrenează consecințe negative asupra drepturilor, libertăților și îndatoririlor constituționale. În această din urmă ipoteză, dacă reglementările nu produc consecințele juridice menționate, Guvernul partajează competența de legiferare cu Parlamentul, fiind ținut însă de obligația de a motiva în conținutul actului normativ existența unei situații extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată, precum și urgența reglementării.

92. Or, având în vedere că, analizând criticile de neconstituționalitate intrinsecă, nu a fost reținută nici vreo afectare a regimului instituțiilor fundamentale ale statului, nici afectarea vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale, Curtea constată că, prin adoptarea art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, au fost respectate dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție.

93. În final, cât privește dispozițiile art. 129 din Constituție, referitoare la folosirea căilor de atac, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză.

94. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mircea-Aurel Boeriu, Maria-Laura Boștean-Olariu, Livia Debu și Mihaela-Mariana Timofte în Dosarul nr. 3.602/62/2018 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și în Dosarul nr. 3.604/62/2018 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Elena Vlăducu în Dosarul nr. 2.442/104/2018 al Tribunalului Olt — Secția I civilă, de Mirela Nicolăescu și de Andra Rodica Marina în dosarele nr. 7.514/63/2018 și nr. 7.513/63/2018 ale Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Iustin Mihai în Dosarul nr. 2.441/104/2018 al Tribunalului Olt — Secția I civilă, de Antoanella Claudia Ianotă în Dosarul nr. 586/108/2019 al Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, de Neculai Topliceanu în Dosarul nr. 4.142/86/2018 al Tribunalului Suceava — Secția I civilă, de Daniela Boricean, Petrina Moș, Daniela Urs, Alina Mioc și Cornelia Iacob în Dosarul nr. 741/120/2019 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, de Florica-Simona Fachelman (Homescu) și de Dan Ciprian Gherghina în dosarele nr. 587/108/2019 și nr. 588/108/2019 ale Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, de Florica Băbuțau în Dosarul nr. 587/101/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioana Dana Bogdan în Dosarul nr. 1.026/120/2019 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, de Codruța Simona Chindea în Dosarul nr. 1.100/62/2019 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă, de Radu Iosof și Bereczki Francisc Adrian în Dosarul nr. 256/107/2019 al Tribunalului Alba — Secția I civilă, de Camelia Betina Deaconescu în Dosarul nr. 7.515/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioana Petrovici în Dosarul nr. 512/102/2019 al Tribunalului Mureș — Secția civilă, de Adriana-Claudia Pampu-Romanescu în Dosarul nr. 1.458/62/2019 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă, de Mircea Cezar Ciuciulete în Dosarul nr. 10.074/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Daniela Boricean, Alina Mioc, Petrina Moș și Daniela Urs în Dosarul nr. 2.038/102/2018** al Tribunalului Mureș — Secția civilă, de Ilie Tiberius Moldovan în Dosarul nr. 8.613/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ecaterina Sandu în Dosarul nr. 1.772/109/2019 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Bokor-Toth Orsolya în Dosarul nr. 199/96/2019 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Corina Sanda Corbaciuc în Dosarul nr. 645/101/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Miklos Erzsebet în Dosarul nr. 202/96/2019 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Mirela Elena Negoită în Dosarul nr. 1.773/109/2019 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Mihaela Elena Fackelmann și Adriana Ioana Simu în Dosarul nr. 994/30/2019 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă, de Maria Daniela Velican și de Carmen Mirela Logigan în dosarele nr. 961/96/2019 și nr. 642/96/2019 ale Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Crenguța Andreea Lionte în Dosarul nr. 4.956/63/2019 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Tatiana Marcu în Dosarul nr. 3.336/111/2019 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă, de Monica Daniela Ivănuș în Dosarul nr. 1.775/109/2019 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Natalia Petronela Vâlcu și de Dan Radu Trifan în dosarele nr. 2.755/85/2019 și nr. 456/90/2020, ambele ale Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Monica Isailă în Dosarul nr. 5.703/109/2019 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ingrid-Luciana Mocanu și de Simona Gabriela Popa în dosarele nr. 4.017/3/2020 și nr. 6.391/3/2020 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Andreea Manuela Benedek în Dosarul nr. 6.624/120/2020 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și de Codruța Mariana Crețu (fostă Trandafir) în Dosarul nr. 3.148/93/2020 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, precum și dispozițiile Legii nr. 239/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția I civilă, Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Suceava — Secția I civilă, Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Mureș — Secția civilă, Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Harghita — Secția civilă, Tribunalului Timiș — Secția I civilă, Tribunalului Bihor — Secția I civilă, Tribunalului Ilfov — Secția civilă, Tribunalului Olt — Secția I civilă, Tribunalului Alba — Secția I civilă și Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea Legii nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”

Având în vedere situația determinată de creșterea prețului pe piețele de energie electrică și gaze naturale la nivel internațional, precum și efectele provocate de aceste creșteri pentru populația României, este necesară adoptarea unor măsuri urgente de susținere a unităților administrativ-teritoriale pentru asigurarea continuității serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat pentru populație.

Deoarece menținerea unui nivel de trai decent al populației și asigurarea unui grad optim de confort termic care să nu afecteze sănătatea publică, mai cu seamă în contextul epidemiologic actual generat de pandemia de COVID-19, necesită intervenția statului care să minimizeze într-o măsură adecvată impactul negativ, în situațiile în care la nivelul unităților administrativ-teritoriale resursele financiare disponibile sunt limitate,

ținând cont de faptul că, în practică, subvenția prevăzută la art. III din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, cu completările ulterioare, se dovedește a fi insuficientă pentru a răspunde scopului asigurării continuității serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat și determină situații la nivel local unde este sistată furnizarea gazelor naturale, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 29 octombrie 2021, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul II, alineatul (3) se abrogă.**

2. **La articolul III, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:**

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în limita prevederilor bugetare cuprinse în bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, potrivit Legii bugetului de stat pe anul 2022 nr. 317/2021, cu această destinație, prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației se poate aproba, pe bază de cerere temeinic justificată, alocarea unor sume bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale care pentru producerea energiei termice în sistem centralizat utilizează păcura drept combustibil, cu titlu de subvenție de 50% din diferența rezultată între prețurile de achiziție a combustibilului, după cum urmează:

a) prețul de achiziție a combustibilului, inclusiv TVA, în luna noiembrie 2021 față de prețul de achiziție a combustibilului, inclusiv TVA, în luna noiembrie 2020 înmulțit cu cantitatea achiziționată în noiembrie 2021;

b) prețul de achiziție a combustibilului, inclusiv TVA, în luna decembrie 2021 față de prețul de achiziție a combustibilului, inclusiv TVA, în luna decembrie 2020 înmulțit cu cantitatea achiziționată în decembrie 2021;

c) prețul de achiziție a combustibilului, inclusiv TVA, în luna ianuarie 2022 față de prețul de achiziție a combustibilului, inclusiv TVA, în luna ianuarie 2021 înmulțit cu cantitatea achiziționată în ianuarie 2022;

d) prețul de achiziție a combustibilului, inclusiv TVA, în luna februarie 2022 față de prețul de achiziție a combustibilului, inclusiv TVA, în luna februarie 2021 înmulțit cu cantitatea achiziționată în februarie 2022;

e) prețul de achiziție a combustibilului, inclusiv TVA, în luna martie 2022 față de prețul de achiziție a combustibilului, inclusiv TVA, în luna martie 2021 înmulțit cu cantitatea achiziționată în martie 2022.”

3. **La articolul III, după alineatul (3) se introduc șase noi alineate, alineatele (4)—(9), cu următorul cuprins:**

„(4) Pe lângă subvenția prevăzută la alin. (1), (11), (2) și (3), în situații deosebite și pentru motive temeinic justificate, ce pot conduce la sistarea furnizării energiei termice pentru încălzirea populației, generate de imposibilitatea achiziționării gazelor naturale din subvenția prevăzută la alin. (1) și în limita prevederilor bugetare cuprinse în bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației potrivit Legii bugetului de stat pe anul 2022 nr. 317/2021, cu această destinație, prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației se poate aproba, pe bază de cerere temeinic justificată, alocarea unor sume bugetelor locale ale unor unități administrativ-teritoriale, în vederea asigurării continuității serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat a populației.

(5) Pot beneficia de sume acordate potrivit prevederilor alin. (4) unitățile administrativ-teritoriale care au beneficiat de subvenția alocată în condițiile alin. (1) din bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației. Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (4) nu pot depăși dublul subvenției alocate potrivit prevederilor alin. (1).

(6) Sumele acordate potrivit prevederilor alin. (4) și (5) se raportează la subvenția alocată potrivit prevederilor alin. (1) pentru consumul de gaze naturale din lunile ianuarie 2022, respectiv februarie 2022.

(7) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației realizează lunar analiza sumelor alocate potrivit prevederilor alin. (1), respectiv potrivit prevederilor alin. (4)—(6) și estimează necesarul de sume pentru asigurarea finanțării cu prioritate a sumelor ce fac obiectul cererilor unităților administrativ-teritoriale ce pot fi depuse potrivit prevederilor alin. (1).

(8) În baza analizelor și estimărilor realizate conform prevederilor alin. (7) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației identifică criteriile de departajare a beneficiarilor sau de limitare a alocărilor potrivit prevederilor alin. (4)—(6), astfel încât să fie asigurată finanțarea solicitărilor primite potrivit prevederilor alin. (1).

(9) Criteriile de departajare sau de limitare prevăzute la alin. (8) se stabilesc prin ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației prevăzut la alin. (4).”

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 58 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, pentru asigurarea fondurilor necesare în vederea furnizării energiei termice în sezonul rece 2021—2022, autoritățile administrației publice locale pot utiliza excedentul bugetului local.

Art. III. — (1) Modelul și conținutul declarației privind impozitul pe venitul suplimentar prevăzut la art. II alin. (1) din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, cu completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, realizat de producătorii de energie electrică se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Metodologia de stabilire a prețului lunar de vânzare a energiei electrice, precum și metodologia de stabilire a venitului suplimentar se aprobă prin ordin al ministrului energiei, în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) De la prevederile art. II alin. (1) din Legea nr. 259/2021, cu completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, sunt exceptați producătorii de energie electrică pe bază de biomasă, începând cu veniturile suplimentare realizate după data de 1 ianuarie 2022.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul energiei,

Virgil-Daniel Popescu

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 16 februarie 2022.

Nr. 11.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

